

DANE TECHNICZNE

Siatka stalowa wysokiej wytrzymałości TECCO® G80/4

TECCO® – Siatka stalowa wysokiej wytrzymałości	
Kształt oczek:	Romboidalny
Wielkość oczek:	$x \cdot y = 102 \cdot 177 \text{ mm (+/-3\%)}$
Średnica okręgu wpisanego:	$D_i = 80 \text{ mm (+/-3\%)}$
Kąt rozwarcia drutu oczka:	$\epsilon = 49^\circ$
Całkowita grubość siatki:	$h_{\text{tot}} = 15 \text{ mm (+/-1 mm)}$
Prześwit boczny:	$h_i = 7 \text{ mm (+/-1 mm)}$
Ilość oczek w pionie:	$n_i = 5.6 \text{ szt./mb}$
Ilość oczek w poziomie:	$n_q = 9.8 \text{ szt./mb}$

TECCO® – Druć, z którego wykonano siatkę	
Średnica drutu:	$d = 4,0 \text{ mm}$
Wytrzymałość drutu na rozciąganie:	$f_t \geq 1770 \text{ N/mm}^2$
Materiał:	Stal wysokiej wytrzymałości
Wytrzymałość pojedynczego drutu:	$Z_w = 22 \text{ kN}$

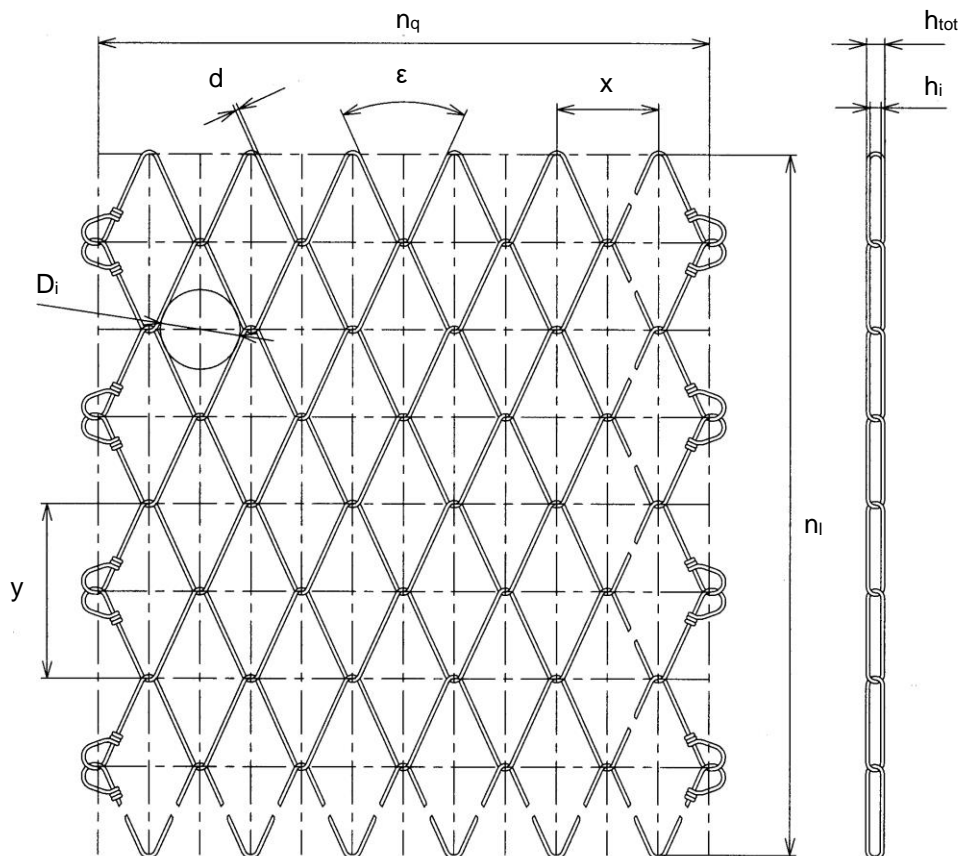
TECCO® – Ochrona antykorozyjna **)	
Ochrona antykorozyjna:	GEOBRUGG SUPERCOATING®
Skład chemiczny:	95% Zn / 5% Al
Grubość pokrycia:	min. 150 g/m ²

Nośność siatki (wersja standardowa)	
Wytrzymałość na rozciąganie wzdłuż dłuższej przekątnej oczka:	$z_l \geq 190 \text{ kN/mb} *$
Wytrzymałość na rozciąganie wzdłuż krótszej przekątnej oczka:	$z_q \geq 70 \text{ kN/mb} *$

TECCO® – Standardowa rolka siatki	
Szerokość rolki:	$b_{\text{Roll}} = 3.3 \text{ m}$
Długość siatki w rolce:	$l_{\text{Roll}} = 41 \text{ m}$
Powierzchnia w rolce:	$A_{\text{Roll}} = 135.3 \text{ m}^2$
Ciężar na m ² :	$g = 2.6 \text{ kg/m}^2$
Ciężar rolki:	$G_{\text{Roll}} = 352 \text{ kg}$
Zakończenie krawędzi:	Zaplecione

*) zgodnie z testem LGA 05/2009

**) Siatka stalowa wysokiej wytrzymałości w wersji standardowej zabezpieczana jest antykorozyjnie mieszanką ZN/Al. Dostępna jest również siatka ze stali nierdzewnej (INOX) 1.4462 (AISI 318) odporność na korozyjność środowiska wody morskiej.

Obrywy skalne, osuwiska, lawiny śnieżne oraz spływy gruzowe są zjawiskami nieprzewidywalnymi oraz sporadycznymi, wywołanymi różnorodnymi czynnikami, będącymi wynikiem działalności człowieka (prace budowlane, itp.) oraz/lub wynikiem zjawisk zachodzących w naturze (pogoda, trzęsienia ziemi, itp.). Ze względu na różnorodność tych czynników, nauka nie jest w stanie zagwarantować pełnego bezpieczeństwa osób i mienia. Jednakże, stosując prawidłowe zasady sztuki inżynierskiej w zakresie parametrów dających się przewidzieć lub zbadać oraz stosując odpowiednio zaprojektowane systemy ochronne na obszarach zagrożonych, można znacznie ograniczyć ryzyko uszkodzeń ciała i mienia. Aby zachować pożądany poziom bezpieczeństwa niezbędna jest okresowa kontrola oraz konserwacja takich zabezpieczeń. System ochronny może zostać uszkodzony w wyniku katastrofy naturalnej, założenia nieodpowiednich parametrów projektowych, niestosowania opisanych w projekcie standardowych elementów, systemów lub oryginalnych części zamiennych i/lub korozji (spowodowanej zanieczyszczeniem środowiska naturalnego, prądami błądzącymi bądź innymi czynnikami zależnymi bądź niezależnymi od człowieka).